

Vitéz Nagybányai Horthy Miklós

Mi is egész szívvel állunk be az ünneplők közé, akik örvendeznek a Kormányzó Úr országglásának huszadik évfordulóján. Hálát érzünk és ragaszkodást; tudjuk, hogy vitéz Nagybányai Horthy Miklós személye nélkül nem jutottunk volna el idáig. Neki köszönhetjük az öntudatot adó lelket, a biztosságot nyújtó hitet, a korlátokat vonó nyugalmat, az erőt, mely munkára serkentett, a meleg emberi szívet, mely dermedtségeket ébresztett és az eszményeket adó lelket, mely erkölcsi értékeket, igazságokat és örökérvényű parancsokat írt fel az elmúlt két évtizedben a csonka haza egére.

Megtépett foszlányok, szétkergetett egységek romjai kavarogtak ezen az égen 1920-ban s borús, vigasztalan, nyomasztó szürkességben multak az évek egészen 1938-ig, amikor végre megtörték a homályt a magyar igazságot író lángbetűk. Büszkék lehetünk Kormányzónkra, aki államvezetésének első napjától fogva ugyanazon ígéket: a magyarság és humánium európai szintű párhuzamát hirdette és egyéniségével minden alvó lelkébe beleidegzette e nemzedéktanítást. Így vált nemzetnevelővé és nyugodtan, kortársi elfogultság nélkül írjuk, hisszük, hogy életművének ezt az oldalát máris feltárta a történelem felé. Személye és országvezetése mindenkiben tiszteletet keltett s e megbecsülés annál mélyebb, mert kényszerítetlen és átérzett. Ez az osztatlan tisztelet, mely párharcok és érdekek fölött egységet alkotott hazánkban, páratlan értékű erőforrás azok számára, akik erkölcsi tartalommal akarják megtölteni a felnövekvő ifjúságot. Ide fordultunk mi is, a nemzet nevelő munkásai, és mint enyhet adó hives patak, mely vándornak, ég madarainak és erdő vadjainak egyaránt oltja szomját, megtaláltuk a Kormányzó Úr férfiasságában, magyarságában, emberségében mindazt, ami csak pedagógus-munkánkhoz szükséges volt mint magas eszmény, követendő példa, erkölcsi érték.

Izzó zsarátnokoktól volt tüzes a talaj, amikor útra kelt a szegedi végekről országot menteni és tompa, vésztiósló morajok, remegtető dübörgések zúgnak az idők méhében most is, amikor visszaéz húsz év munkájára. A jövő sorsát boldog Isten bírja, — Kormányzó Urunk gyermekeivé válva indulunk neki az elkövetkező éveknek, kipróbált, biztos vezetővel s szívünkben azokkal a tanításokkal, melyeket Tőle kaptunk. Úgy érezzük, méltóbban nem hálálhatjuk meg húsz éves vezetését, mint azzal, hogy ígérjük: tanításait magvetők módjára hintjük el a mi talajunkba és a magyarság örök életének fundamentumába, az ifjúságba.

